

Arrest

nr. 127 049 van 15 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X, X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 18 april 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt van 26 februari 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 februari 2013 besliste de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoekers hun eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond te verklaren. Er werd eveneens beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de bestreden beslissingen:

“Het aangehaalde medische probleem kan niet worden weerhouden als grond om en verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen."

Er werden medische elementen aangehaald voor Begani, Elizabeta die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 22.02.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) Kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. of

2) kan uit het voorgelegde medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese Richtlijn 20074/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag oor de Rechten van de Mens (EVRM)..."

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft artikel 7 van de Vreemdelingenwet gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel luidt als volgt:

"Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven."

Niettegenstaande het feit dat uit de voormelde bepaling een gebonden bevoegdheid kan worden afgeleid, stelt de Raad vast dat de verwerende partij blijkens de gegevens van het dossier het klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig heeft geacht om deze bevoegdheid slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoeker ingediende aanvraag tot regularisatie. Door aldus te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. Een en ander blijkt overigens ook uit een samenlezing van de beide bestreden beslissingen: de beslissingen werden genomen op dezelfde datum, de eerste bestreden beslissing werd genomen door attaché [J.v.d.B.]; de tweede bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk *"In uitvoering van de beslissing van [J.v.d.B.], attaché"* en wordt vervolgens andermaal ondertekend door diezelfde attaché. Zij is dus gesteund op de eerste bestreden beslissing.

Aangezien met het onderhavige beroep ook de eerste bestreden beslissing aangaande de regularisatieaanvraag aan het wettigheidstoezicht van de Raad wordt onderworpen, wordt de exceptie verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan:

"Schending van art 9ter §1 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980. juncto het zorgvuldigheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. (...). Art. 9 ter §1 van de Vreemdelingenwet vermeldt expliciet dat de beoordeling van de beschikbaarheid evenals de toegankelijkheid van de vereiste behandeling in het herkomstland dient te gebeuren door de DVZ-arts, en dus niet door de DVZ-functionaris. In zijn advies vermeldt de DVZ-arts evenwel niets over de beschikbaarheid of de toegankelijkheid van een adequate behandeling in het land van herkomst of land van gewoonlijk verblijf. Zie het RvV-arrest nr. 75.052 van 14 februari 2012 waarin gesteld wordt dat de DVZ-arts de toegankelijkheid van zorg moet beoordelen, en niet door de DVZ gemachtigde. (stuk 4)."

Verzoekers voeren een tweede middel aan:

"Schending van art. 9ter §1 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980. iuncto art. 3 EVRM» en de Formele motiveringsplicht. Het medisch attest van de arts-adviseur d.d. 22/02/2013 vermeldt (stuk 2): "Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door

artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte." (stuk2, p2, 4e alinea). Dit advies stelt dat de aandoening van verzoeker geen directe bedreiging inhoudt voor diens leven, in die zin dat er geen reëel risico is voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. De arts-adviseur motiveert echter niet omtrent het reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf. Daardoor kan niet nagegaan worden vastgesteld of er nagegaan werd of de ziekte of aandoening van verzoeker een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. (...). Ook gaat verweerder uit van een te beperkende interpretatie van de rechtspraak van het EHRM inzake art. 3 van het EVRM en de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen. Het EHRM stelt het voorhanden zijn van een actuele directe levensbedreiging immers niet voorop als een absolute voorwaarde opdat een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden vastgesteld. RvV-arrest nr 93.870 van 18 december 2012 in de zaak RvV 109.025 blad 9 van 10 (stuk 5)."

3.1.2. Verzoekers betogen dat de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de nodige behandeling niet werd beoordeeld door de ambtenaar-geneesheer, doch wel door de ambtenaar- dossierbehandelaar.

Noch de ambtenaar-geneesheer, noch de ambtenaar-dossierbehandelaar hebben zich uitgesproken over de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst, en *a fortiori* niet over de beschikbaarheid en/of toegankelijkheid van dergelijke behandeling. Verzoekers betoog dat ten onrechte geen onderzoek is gevoerd naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst, gaat voorbij aan de inhoud van de bestreden beslissing en het advies van de ambtenaar-geneesheer zelf, waarin de ambtenaar-geneesheer heeft geadviseerd dat *"er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980"*.

Er werd geoordeeld dat de ingeroepen aandoening geen graad van ernst vertoont, die noodzakelijk is opdat een machtiging tot verblijf zou kunnen worden toegekend. Ongeacht de beschikbaarheid van medische behandeling in het land van herkomst, kan er dus nooit sprake zijn van een mensonterende behandeling in de zin van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet. Verzoekers hun kritiek mist derhalve feitelijke en juridische grondslag. Zij maken geen schending aannemelijk van de door hen aangevoerde rechtsregels.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

In casu heeft de gemachtigde de medische stukken van verzoekers overgemaakt aan de ambtenaar-geneesheer, opdat deze conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet een advies kan geven nopens de door verzoekers ingeroepen ziekte.

De ambtenaar-geneesheer heeft de verschillende medische getuigschriften die verzoekers hebben voorgelegd geëvalueerd, doch vastgesteld dat de door verzoekers ingeroepen ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Het loutere gegeven dat verzoekers ter ondersteuning van hun aanvraag om machtiging tot verblijf medische attesten hebben gevoegd, maakt vanzelfsprekend niet dat hun aanvraag zomaar ontvankelijk en gegrond zou moeten worden verklaard.

In het medisch advies van 22 februari 2013 wordt door de ambtenaar-geneesheer het volgende gesteld:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 19.07.2010. Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften/verslagen voorgelegd ter staving van de aanvraag:

- Medisch getuigschrift d.d. 06/02/2009, opgesteld door dr. Gordana, dr. Peter en Bala Karlo, neuropsychiatrie, Klinisch Centrum te Novi Sad Vojvodina; in bijlage is een vertaling naar het Nederlands toegevoegd.
- Consultatieverslag d.d. 20/05/2009, opgesteld door dr. A. Vercruyssen, neuroloog (neurologisch onderzoek van 19/05/2009).
- Protocol van een MR hersenen van 22/06/2009, opgesteld door prof. dr. Johan Van Goethem, radioloog.
- Aanvullend neurologisch verslag d.d. 26/06/2009, eveneens opgesteld door dr. A. Vercruyssen.
- 2 medische getuigschriften d.d. 14/12/2009, opgesteld door dr. Piet Willems, geneesheer-specialist voor heilkunde.
- Consultatieverslag d.d. 21/12/2009, eveneens opgesteld door dr. A. Vercruyssen (neurologisch onderzoek van 17/12/2009).
- Medisch getuigschrift d.d. 23/07/2010, eveneens opgesteld door dr. Piet Willems.
- Ongedateerd medisch getuigschrift, opgesteld door dr. Peter Burm, huisarts.
- Medisch getuigschrift d.d. 09/09/2010, eveneens opgesteld door dr. Peter Burm.
- Medisch getuigschrift d.d. 11/10/2010, eveneens opgesteld door dr. Piet Willems.
- Consultatieverslag d.d. 10/05/2011, eveneens opgesteld door dr. A. Vercruyssen (neurologisch onderzoek van 05/05/2011). In bijlage is een EMG van 05/05/2011 toegevoegd.
- Protocol van een MR cervicale wervelkolom d.d. 29/06/2011, opgesteld door dr. Wim Geyskens, radioloog.
- Protocol van een MR lumbale wervelkolom d.d. 04/08/2011, eveneens opgesteld door prof. dr. Johan Van Goethem.
- Medisch getuigschrift d.d. 22/08/2011, opgesteld door dr. O. Krahel, psychiater.
- Medisch getuigschrift d.d. 23/08/2011, eveneens opgesteld door dr. Piet Willems.
- Medisch getuigschrift d.d. 28/11/2011, eveneens opgesteld door dr. O. Krahel.
- Medisch getuigschrift d.d. 28/02/2012, eveneens opgesteld door dr. O. Krahel.
- Medisch getuigschrift d.d. 25/05/2012, eveneens opgesteld door dr. O. Krahel.
- Medisch getuigschrift d.d. 09/07/2012, eveneens opgesteld door dr. O. Krahel.
- Medisch getuigschrift d.d. 04/12/2012, eveneens opgesteld door dr. O. Krahel.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 39-jarige vrouw sinds augustus 2011 psychiatrische zorgen krijgt bij dr. Krahel in het kader van een ernstige majeure depressie en een ernstige posttraumatische stress-stoornis. In de medische getuigschriften van 22/08/2011 en 23/08/2011 is ook melding gemaakt van psychotische symptomen.

We noteren dat de betrokkene reeds eerder neuropsychiatrische zorgen kreeg, zoals blijkt uit het medisch getuigschrift van het Klinisch Centrum te Novi Sad Vojvodina van 06/02/2009.

In betrokkenes medicamenteuze behandeling zoals op 04/12/2012 noteren we Redomex (farmaceutische stof amitriptyline: een antidepressivum), Dominai Folie (farmaceutische stof prothipendyl: een antipsychoticum) en Seroquel 200 mg (farmaceutische stof quetiapine: een antipsychoticum).

Dr. Krahel attesteerde in het medisch getuigschrift van 04/12/2012 verder dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling af te wachten was en dat continue psychiatrische opvolging noodzakelijk was. In de medische getuigschriften van eerdere datum attesteerde zij in verband met de evolutie en prognose van de beschreven psychiatrische problematiek dat deze gunstig waren na therapie. We merken op dat we niet beschikken over bijkomende medische (psychiatrische) getuigschriften/verslagen met aanvullende informatie aangaande het doorgemaakte trauma (precieze aard en omstandigheden van het onderliggende trauma + wanneer opgetreden?) en/of aangaande de precieze aard van de in augustus 2011 beschreven psychotische symptomen. Uit de voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt alleszins niet dat in het kader van deze majeure depressie met in augustus 2011 psychotische symptomen en deze ernstige posttraumatische stress-stoornis een hospitalisatie psychiatrie noodzakelijk gebleken is, bijvoorbeeld in verband met een eventuele psychotische decompensatie of een eventuele reële suïcidedreiging. Als bijkomende medische problematiek bij de betrokkene is er sprake van migraine, alsook van persisterende specifieke cervicobrachialgie rechts en lumbo-ischialgie rechts tengevolge van discusluden C4-C5-C6-C7 en L4-L5-S1. Dr. Krahel vermeldde in het medisch getuigschrift van 04/12/2012 ook dat er op NMR-scan een opzetting was van de weke delen C1-C2 met een vernauwing van het spinaal kanaal, dat onderzoeken nog lopende waren, dat continue neurologische opvolging nodig was en dat de prognose te bepalen was na resultaat van de onderzoeken. In betrokkenes medicamenteuze behandeling op 04/12/2012 noteren we bijkomend ook Befact Folie (een combinatiepreparaat met vitamine B).

We beschikken niet over een aanvullend neurologisch verslag met betrekking tot een neurologische herevaluatie en/of aangaande een bevestigde neurologische diagnose in verband met de beschreven weke delen-opzetting C1-C2 en/of aangaande een lopende noodzakelijke neurologische

behandeling/opvolging in dit verband of in verband met migraine, aspecifieke cervicobrachialgie rechts en lumbo-ischialgie rechts in het kader van discuslijden.

We vermelden tenslotte een zwangerschap in 2010 (met zwangerschapsduur van 6 maanden op 11/10/2010). We beschikken niet over aanvullende gynaecologische getuigschriften/verlazen aangaande het verloop van deze zwangerschap en de bevalling en/of aangaande een bijkomende gynaecologische problematiek na deze zwangerschap en de bevalling en een lopende noodzakelijke gynaecologische behandeling/opvolging in dit verband.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. De aangehaalde psychiatrische problematiek (majeure depressie met in augustus 2011 psychotische symptomen en ernstige posttraumatische stress-stoornis) wordt niet bevestigd door noodzakelijke beschermingsmaatregelen. In verband met de beschreven migraine, persisterende aspecifieke cervicobrachialgie rechts en lumbo-ischialgie rechts tengevolge van discuslijden C4-C5-C6-C7 en L4-L5-S1, de weke delen-opzetting C1-C2 met vernauwing van het spinaal kanaal en de zwangerschap in 2010 blijkt er geen noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte (ziekten) zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan (kunnen) geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel ".

Gezien voormeld advies heeft de gemachtigde verzoekers hun aanvraag niet op kennelijk onredelijke wijze ongegrond verklaard.

Waar verzoekers betogen dat de ambtenaar-geneesheer ook nog onderzoek diende te verrichten naar de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst, stelt de Raad vast dat verzoekers wederom voorbij gaan aan de werkelijke inhoud van de bestreden beslissing. Immers werd geoordeeld dat de ingeroepen aandoening geen graad van ernst vertoont, die noodzakelijk is opdat een machtiging tot verblijf zou kunnen worden toegekend. Ongeacht de beschikbaarheid van een medische behandeling in het land van herkomst, kan er dus nooit sprake zijn van een mensonterende behandeling in de zin van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient voorts te benadrukken dat, gelet op artikel 9ter, § 3, 4° *in*cto 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet, enkel de ambtenaar-geneesheer kan beoordelen of de aandoening waaraan verzoekster lijdt al dan niet kennelijk beantwoordt aan de in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalde criteria en dat zijn stellingname dat dit kennelijk niet het geval is derhalve het determinerende motief uitmaakt van de bestreden beslissing. Het gegeven dat een andere ambtenaar nog een aantal overtollige rechtstheoretische beschouwingen in de bestreden beslissing heeft vermeld en aangaf dat ook door een toepassing van striktere criteria, geput uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 van het EVRM, *in casu* ook niet kan worden besloten dat verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf dient te worden ingewilligd kan bijgevolg niet tot de nietigverklaring van deze beslissing leiden.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

3.2.1. Verzoekers voeren een derde middel aan:

“Schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980. Inuncto het zorgvuldigheidsbeginsel. “We beschikken niet over een aanvullend neurologisch verslag met betrekking tot een neurologische herevaluatie en/of aangaande een bevestigde neurologische diagnose in verband met de beschreven

weke delen-opzetting CI-C2 en/of aangaande een lopende noodzakelijke neurologische behandeling/opvolging in dit verband of in verband met migraine, specifieke cervicobrachialgie rechts en lumbo-ischialgie rechts in het kader van discuslijden." (stuk 2, p 2, 2de alinéa in fine) Verzoekers hebben ettelijke medische verslagen overgemaakt aan verwerende partij (met name een twintigtal). Hieruit bleek duidelijk dat verzoekster in behandeling was en nog steeds opgevolgd werd door neuropsychiater DR. O. KRAHEL. Zo de DVZ-arts bijkomende informatie wenste inzake de herevaluatie van de gezondheidstoestand van verzoekster NA het meest recente medisch getuigschrift d.d. 04/12/2012, had simpelweg een uitnodiging hiertoe volstaan om een dergelijk verslag over te maken. De DVZ-arts had verzoekster eveneens kunnen uitnodigen voor een medisch onderzoek, doch heeft niet de zorgvuldigheid aan de dag gelegd dat in deze mag verwacht worden. Dat in deze dan ook een ernstige schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel."

3.2.2. Verzoekers betogen dat de ambtenaar-geneesheer niet kon verwijzen naar ontbrekende informatie. De gemachtigde van de staatssecretaris zou bijkomende informatie hebben moeten opvragen, of verzoekers hebben moeten uitnodigen voor een medisch onderzoek.

Vooreerst gaan verzoekers ter zake voorbij aan de inhoud van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het aan de vreemdeling toekomt om alle nuttige inlichtingen over te maken met betrekking tot de ziekte bij zijn aanvraag.

Hieruit vloeit voort dat verzoekers, indien zij over recentere medische attesten zouden beschikken, gehouden zijn deze over te maken. Wanneer verzoekers een aanvraag indienen, rust op hun de verplichting zich in deze procedure te bekwamen en alle nuttige stukken over te maken.

Bovendien dient ook gewezen te worden op de concrete omstandigheden van de zaak, waarbij verzoekers wel degelijk hun aanvraag hebben geactualiseerd, en bijkomende getuigschriften hebben bijgebracht, doch niet met betrekking tot de door de ambtenaar-geneesheer aangestipte elementen.

Verder dient benadrukt dat verzoekers zich in hun verzoekschrift ook beperken tot theoretische beschouwingen. Zonder daarbij aan te geven dat het eventueel opvragen van bijkomende informatie bij Dr. O. KRAHEL van aard zou zijn geweest een ander licht te werpen op de ernst van de ingeroepen aandoening. Derhalve dient te worden besloten dat verzoekers hun betoog uitsluitend theoretisch van aard is, zonder dat zij erin slagen aan te tonen welk belang zij hebben bij hun kritiek.

Verzoekers kunnen de ambtenaar-geneesheer niet verwijten bij zijn advies enkel rekening te houden met de weerhouden medische elementen, zoals die worden bevestigd in de door verzoekers voorgebrachte attesten.

Al evenmin bepaalt artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat het aan de ambtenaar-geneesheer zou toekomen om elke aanvrager aan een individueel en bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen. Verzoekers hun kritiek mist derhalve juridische grondslag.

Met hun kritiek slagen verzoekers er derhalve niet in een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet of van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk te maken.

Het derde middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC